

jo ikke andet tilbage, end at Aldersrenteloven har vist sig utilstrækkelig i den praktiske Anvendelse. Derfor tror jeg at have Ret i, som jeg sagde, at i Løbet af kortere eller længere Tid skal det nok vise sig, at vi atter maa komme til at beskæftige os med dette Spørgsmaal. Jeg skulde ogsaa tage meget fejl, om ikke de Krav, der er fremkommet ude omkring i Kommunerne, er Udtryk for, at Aldersrenteloven ikke er tilstrækkelig. Jeg tror, at saadan ligger Forholdet praktisk ude omkring i Kommunerne. Jeg har talt med adskillige Kommunalraadsmedlemmer fra jylske Kommuner, hvor de i al Almindelighed ikke har haft nogen høj Aldersdomsunderstøttelse; men dog har de overfor mig hævdet, at Loven er ganske utilstrækkelig. Det viser jo ogsaa et ganske simpelt Regnestykke, naar vi ser paa de Takster, der er fastsat i Øjeblikket, f. Eks. for en 65-aarig Mand, hvis Hustru ikke er aldersrenteberettiget. Ser vi paa disse Takster og paa, hvad de Mennesker skal betale i Husleje og til Brændsel, vil den højtærede Minister forstaa, at der bogstavelig talt intet bliver til dem at leve af.

Jeg er noget forbavset over den højtærede Ministers Svar paa Spørgsmaalet om Statsrefusionen. Den højtærede Minister sagde, at hvorledes dette var, vidste han i Virkeligheden ikke. Der var foreslaaet bevilget 500 000 Kr., og det fik Kommunerne, men om de fik en Fjerdedel eller en anden Brøkdal, vidste han ikke. Det forekommer mig dog, at der maa være et eller andet Grundlag for denne Beregning, og jeg vil bede den højtærede Minister give os Besked om, hvorvidt der ikke findes et saadant Grundlag, og hvor det findes. Ellers forekommer det mig, at det bliver en Fiktion, at vi siger, at Statskassen refunderer en Fjerdedel, idet Forholdet kan blive, at Refusionen kun udgør en Ottendedel. Det maa dog forudsættes, at man kender Antallet af aldersrentenydere og ud fra dette er i Stand til at beregne, om disse 500 000 Kr. og en Statsrefusion af en Fjerdedel staar i nogenlunde rimeligt Forhold til hinanden.

C. F. Sørensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans humane Forstaaelse af § 3. I sit Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede til Ministeren personlig: hvorledes han vilde stille sig, hvis Statskassen lagde Beslag paa en vis Del af Ministerens Løn til et bestemt Forbrug indenfor Ministerens Forbrug, vendte den højtærede Minister Forholdene ganske paa

Hovedet. Ministeren sagde nemlig, at han vilde loyalt bøje sig for Loven. Det tror jeg ogsaa, de aldersrentenydere vil og gør, men den Forudsætning, Ministeren her regner med, foreligger ikke overfor de aldersrentenydere, thi der staar ikke i den vedtagne Aldersrentelov noget om, at der kan tilbageholdes noget til Brændsel. Den Bestemmelse fandt sit Hjemsted i det Cirkulære, som blev udsendt i September Maaned fra Indenrigsministeriet; det er derfor noget ganske andet. Hvis der kom et Cirkulære, der beslaglagde en Del af Ministerens Løn, tror jeg, at noget af Ungdommens Frisind og revolutionære Aand vilde komme op i den højtærede Minister, saa vilde han protestere mod en saadan Konfiskation af en Del af Lønnen.

Naar den højtærede Minister siger, at han ikke er Profet, tror jeg det gerne. Det er sikkert ogsaa et af de Omraader, som den højtærede Minister maa tage forsigtigt paa; han turde jo ikke love noget for Fremtiden, da jeg spurgte om, hvad der skulde ske med Hensyn til Brændselshjælp til de gamle næste Vinter. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som interesserer ikke alene Rigsdagsmænd, men ogsaa Kommunalbestyrelserne og sidst, men ikke mindst de Tusinder og atter Tusinder af Aldersrentenydere ude over Landet, hvad der skal ske, naar denne Lov hører op. Thi er de aldersrentenydere vanskeligt stillet i Aar, vil de blive endnu vanskeligere stillet næste Vinter. Aldersrenteloven blev jo nemlig vedtaget med den Bestemmelse, at de, der oppebar Aldersdomsunderstøttelse, som var højere end den tilstaaede Aldersrente, kunde beholde den paa Betingelse af, at der hvert Aar blev fradraget en Femtedel af Forskellen mellem Aldersdomsunderstøttelsen og den tilstaaede Aldersrente. En Femtedel blev fradraget straks, ved næste Finansaaars Begyndelse bliver der atter fradraget en Femtedel, næste Vinter bliver de aldersrentenydere endnu ringere økonomisk stillet end i denne Vinter. Jeg vil derfor haabe, at der ogsaa indenfor dette høje Ting vil kunne vindes Sympati og Forstaaelse for det Lovforslag, som af mit Parti er indbragt i Folketinget, og som retter de værste Mangler i den gældende Aldersrentelovgivning.

Til sidst vil jeg gerne henstille til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) at frafalde det bebudede Ændringsforslag. Jeg tror, det i nogen Grad vil være at give dette Lovforslag Gift at fremsætte Ændringsforslag paa saa sent